

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 roku

sprawy **W. W.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą we Włoszczowie

z dnia 20 lutego 2013 roku sygn. akt VII K 166/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu wJ..

IX Ka 717/13

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie oskarżył W. W. o to, że w dniu 12 listopada 2012 roku w miejscowości C., gmina R., województwa (...), kierując rowerem nie zastosował się do orzeczonych wobec niego prawomocnymi wyrokami sądowymi zakazów prowadzenia rowerów, a w tym Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 26 listopada 2007 roku w sprawie o sygnaturze VI K 620/07 na okres dziesięciu lat, Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 18 września 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 428/07 na okres ośmiu lat oraz Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 8 września 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 274/09 na okres dziesięciu lat, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od dnia 25 listopada 2009 roku do dnia 9 czerwca 2010 roku kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne orzeczonej wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 8 września 2009 roku sygnatura akt II K 274/09, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włoszczowie wyrokiem z dnia 20 lutego 2013 roku oskarżonego W. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierzył oskarżonemu karę siedmiu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący cztery lata.

Na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzekł od oskarżonego karę grzywny w wymiarze pięćdziesięciu stawek dziennych przy ustaleniu, że jedna stawka dzienna wynosi dwadzieścia złotych.

Na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę trzysta pięćdziesiąt złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włoszczowie z dnia 20 lutego 2013 roku w sprawie sygnatura akt VII K 166/13 przeciwko W. W. oskarżonemu o przestępstwo z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie i na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność kary polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego W. W. kary siedmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby czterech lat oraz grzywnę w wymiarze pięćdziesięciu stawek dziennych po dwadzieścia złotych, co doprowadziło do wymierzenia kary nie odpowiadającej jej celom, a przede wszystkim nie uwzględniającej znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawcy i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie W. W. kary jednego roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja Prokuratora o tyle okazała się skuteczna, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Oskarżyciel publiczny kwestionował trafność orzeczenia Sądu Rejonowego przez pryzmat rażąco niewspółmierności, łagodności kary wymierzonej oskarżonemu, a to poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej względem W. W. kary pozbawienia wolności.

Argumentował przy tym, że znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego, a także umyślny charakter tejże winy oraz uprzednia karalność sprawcy, odpowiadającego w warunkach powrotu do przestępstwa sprzeciwiały się warunkowemu zawieszeniu wykonania kary.

Ważkość tej argumentacji wydaje się oczywista, ale wnoszący apelację nie zauważa, że dotyczy ona wyłącznie okoliczności, które sprzeciwiałyby się warunkowemu zawieszeniu wykonania kary. Tak też Sąd I Instancji wszystkie te elementy rozważał przez pryzmat rozmiaru i rodzaju kary, natomiast tenże Sąd zupełnie zaniechał – czego nie wytyka z niezrozumiałych względów Prokurator - poczynienia ustaleń w zakresie okoliczności mogących uzasadniać warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Z tego właśnie względu orzeczenie podlegało uchyleniu, bowiem Sąd I Instancji nie przeprowadził żadnych dowodów, na których podstawie można by było poczynić ustalenia stanowiące okoliczności uzasadniające orzeczenie kary o charakterze wolnościowym.

Co więcej Sąd Rejonowy także w uzasadnieniu do orzeczenia lakonicznie tylko stwierdził, że resocjalizacja oskarżonego może przebiegać w warunkach wolnościowych także wtedy gdy sprawca nie legitymuje się nienagannym, dotychczasowym trybem życia. Z poglądem takim nie sposób się nie zgodzić, ale Sąd orzekający nie zauważał, że możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary musi być poprzedzona dokonaniem ustaleń przemawiających za takim rozstrzygnięciem.

Zasadniczo przepis art. 69 § 1 i 2 kk ma charakter fakultatywny i nie zabrania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy powracającego do przestępstwa ale by to uczynić rolą Sądu rozpoznającego sprawę w I Instancji jest wyjaśnić i wykazać konkretne okoliczności na których Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, dochodząc do przekonania, że W. W. zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Brak wszechstronnego wyjaśnienia wszelkich okoliczności sprawy uniemożliwił Sądowi Odwoławczemu kontrolę instancyjną w związku z czym kierując się treścią art. 437 § 1 kpk zaskarżony wyrok należało uchylić.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy doloży większej staranności przy wyjaśnieniu okoliczności wpływających na rodzaj i rozmiar kary.

SSO Jan Klocek